

overfor. Jeg frygter nemlig for, at naar Socialdemokraterne kommer til Magten, hvis det nogen Sinde sker, vil de gaa frem efter de Principper, de har forfægtet her i Dag og vil gribe ind i en hvilken som helst Sag. Jeg vilde ønske, at vi kunde komme dertil, at ligesom Domstolene er uafhængige, saaledes er Rigsadvokaturen det ogsaa. For Øjeblikket er det ikke saaledes, Justitsministeren kan gribe ind, hvor han mener der er Anledning dertil.

Med Hensyn til Landmandsbanksagen skal jeg udtale det selvfølgelig, at jeg tror, jeg der vilde have gjort noget, hvis Rigsadvokaten ikke af egen Drift havde henvendt sig til mig. Men det gjorde Rigsadvokaten for at sige, hvad det var hans Mening at gøre; det meddelte han mig i Forvejen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Politibetjenten, synes jeg, det ligger noget udenfor her. Men Grunden til, at jeg bad om at se denne Sag, var, at der kom en uheldig Moder op til mig i Ministeriet og bad mig se paa Sagen for ogsaa at udtale mit Skøn, og det gjorde jeg. Men, som sagt, jeg vilde ønske, at vi her i Danmark, forinden vi kommer for langt ud, faar en Lovgivning, som siger, at ligesom Domstolene er uafhængige, saaledes bør ogsaa Statsadvokaturen og Rigsadvokaturen være det. Jeg tror, det vil være godt, efter hvad der her er passeret.

Stanning: Der er ingen Anledning til at opholde sig stærkt ved, hvad den højtærede Minister nu bemærkede. Hvis han ønsker saadanne Diskussioner som den, vi har faaet i Dag, holdt ude af Tinget, maa han først og fremmest henvende sig til det konservative Folkeparti, idet det er et Medlem af dette, som har rejst denne Sag; det var da det mest nærliggende, at Ministeren gik til sine allierede, naar han ønskede en saadan Diskussion forhindret. Om Ansvar for, at Appellen var blevet undladt, sagde Ministeren, saa vidt jeg forstod, nu saa nogenlunde det modsatte af, hvad han sagde før, men det er jo heller ikke værd at opholde sig derved. Vi fik at vide — og Ordføreren for Venstre var inde paa det samme —, at dette at tale om Appel i Sagen var at gribe ind. Nej, det er ikke at gribe ind i Retsplejen, som de Herrer sagde; det drejer sig om at træffe en Afgørelse angaaende Appel af en vigtig Sag, med Hensyn til hvilken det tiltrænges, at Retsfølelsen i vort Land faar den Sikkerhed, som Højesteret nu en Gang er indsat til

at fremskaffe. Der er ikke Tale om, at vi ønsker Indgreb i Retsplejen; hvad vi ønsker er det afsluttende Led i en Retshandling, som finder Sted ved Højesterets Bedømmelse og Afgørelse, det er ikke noget utidigt Indgreb, som der i mindste Maade er Anledning til at fremsætte Kritik over.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, saa blev det nu til, at jeg havde foretaget et personligt Angreb eller Overfald paa ham. Jeg henstiller til ærede Medlemmer at betragte denne forfulgte Uskyldighed, som nu besværer sig over at være angrebet. Det ærede Medlem forekastede mig, at jeg havde deltaget i denne Debat udelukkende af partipolitiske og personpolitiske Grunde, og understregede det yderligere ved at sige, at naar han havde brugt Betegnelsen: Affære, var det for at anskueliggøre, at det var en Skandaletrang, jeg havde udløst ved at optræde her; og efter at det ærede Medlem havde afleveret denne Salve, stillede han sig op som den hellige Uskyldighed, der er personlig overfaldet. Jeg vil nok sige, det ærede Medlem er en udmærket Repræsentant for Uskyld og Hæderlighed, som har al Grund til paa den Maade at beklage sig!

Med Hensyn til, hvad der har staaet i Bladet „København“, sagde det ærede Medlem, at han refererede ikke Det forenede Dampskibsselskab. Men det ærede Medlem læser vel dog disse Referater, han staaer i alt Fald paa Bladet som den ansvarshavende. Der er talrige Gange fremsat Angreb paa „Social-Demokraten“ for, hvad der har staaet i dette Blad i Referater, i indsendte Artikler, ikke i Dag, men for Aar tilbage. Det er ikke mange Dage siden, den ærede Forespørger for i Dag var ude med tre Aar gamle Sætninger fra visse Artikler, og det er ikke længe siden, det ærede Medlem Hr. Fraenkel var ude med, hvad der stod i en indsendt Artikel i „Social-Demokraten“. Vi staaer imidlertid til Ansvar derfor, vi forsøger ikke at løbe fra Ansvar. Men det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen løber bagved Referenten paa samme Maade, som den højtærede Justitsminister kryber bag Embedsmanden.

Forespørgeren (Christmas Møller): Overfor den højtærede Justitsministers Udtalelser, at denne Sag, saaledes som jeg har rejst den, var for lille, skal jeg bemærke, at jeg har jo allerede straks sagt, at hvis vi havde den engelske Spørgetime, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen røbede nogen Mangel paa Viden om, vilde denne